

**Protokol Opsyenal kepada Konvensyen
tentang Hak Kanak-Kanak
berkenaan dengan Penjualan Kanak-Kanak,
Pelacuran Kanak-Kanak dan
Pornografi Kanak-Kanak**

**PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU
2000**

Protokol Opsyenal kepada Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak berkenaan dengan Penjualan Kanak-Kanak, Pelacuran Kanak-Kanak dan Pornografi Kanak-Kanak

Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini,

Memandangkan, bagi mencapai lebih banyak lagi tujuan Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak dan melaksanakan peruntukannya, terutamanya perkara 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 dan 36, adalah wajar untuk memperluas langkah yang harus diambil oleh Negara-Negara Ahli bagi menjamin perlindungan kanak-kanak daripada penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak dan pornografi kanak-kanak,

Memandangkan juga Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak mengiktiraf hak kanak-kanak untuk dilindungi daripada eksploitasi ekonomi dan daripada melakukan apa-apa kerja yang mungkin berbahaya atau mengganggu pendidikan kanak-kanak, atau memudaratkan kesihatan, atau perkembangan fizikal, mental atau rohani, atau pembangunan moral atau sosial, kanak-kanak,

Amat bimbang tentang pemerdagangan kanak-kanak pada peringkat antarabangsa, yang signifikan dan semakin meningkat, bagi tujuan penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak dan pornografi kanak-kanak,

Amat bimbang tentang amalan pelancongan seks yang berleluasa dan berterusan, yang terhadapnya kanak-kanak, terutamanya, rentan, kerana ia menggalakkan secara langsung penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak dan pornografi kanak-kanak,

Mengakui bahawa beberapa kumpulan yang sangat rentan, termasuk kanak-kanak perempuan, berisiko lebih tinggi untuk dieksploitasi secara seksual, dan kanak-kanak perempuan tidak diwakili secara seimbang dalam kalangan mereka yang dieksploitasi secara seksual,

Bimbang tentang pornografi kanak-kanak yang semakin mudah didapati di Internet dan menerusi teknologi lain yang sedang berkembang, dan mengingat kembali Persidangan Antarabangsa tentang Usaha Memerangi Pornografi Kanak-Kanak di Internet (Vienna, 1999) dan, terutamanya, kesudahannya yang menggesa supaya penghasilan, pengedaran, pengeksportan, penghantaran, pengimportan, pemilikan sengaja dan pengiklanan pornografi kanak-kanak dijadikan suatu jenayah di seluruh dunia, serta menegaskan kepentingan kerjasama dan perkongsian yang lebih erat antara Kerajaan dengan industri Internet,

Mempercayai bahawa penghapusan penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak dan pornografi kanak-kanak akan dipermudah dengan menggunakan pendekatan yang holistik, yang menangani faktor penyumbang, termasuk kurang pembangunan, kemiskinan, ketaksamaan ekonomi, struktur sosioekonomi yang tidak saksama, keluarga disfungsi, kurangnya pendidikan, penghijrahan bandar-luar bandar, diskriminasi jantina, tingkah laku seks orang dewasa yang tidak bertanggungjawab, amalan tradisional yang memudaratkan, konflik bersenjata dan pemerdagangan kanak-kanak,

Mempercayai bahawa usaha untuk meningkatkan kesedaran awam diperlukan bagi mengurangkan permintaan pengguna untuk penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak dan pornografi kanak-kanak, dan juga mempercayai kepentingan mengukuhkan kerjasama, pada peringkat global, antara semua peserta dan menambah baik penguatkuasaan undang-undang pada peringkat kebangsaan,

Mengambil maklum tentang peruntukan instrumen undang-undang antarabangsa yang berkaitan dengan perlindungan kanak-kanak, termasuk Konvensyen Hague tentang Perlindungan Kanak-Kanak dan Kerjasama berhubung dengan Pengambilan Anak Angkat Antara Negara, Konvensyen Hague tentang Aspek Sivil Penculikan Kanak-Kanak pada Peringkat Antarabangsa, Konvensyen Hague tentang Bidang Kuasa, Undang-Undang yang Terpakai, Pengiktirafan, Penguatkuasaan dan Kerjasama berhubung dengan Tanggungjawab Ibu Bapa dan Langkah untuk Melindungi Kanak-Kanak, dan Konvensyen Pertubuhan Buruh Antarabangsa No.182 tentang Larangan terhadap dan Tindakan Segera bagi Menghapuskan Bentuk-bentuk Buruh Kanak-Kanak yang Paling Dahsyat,

Mendapat galakan oleh sokongan yang tidak terhingga terhadap Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak, yang menunjukkan kewujudan komitmen yang meluas terhadap usaha menggalakkan dan melindungi hak kanak-kanak,

Mengakui kepentingan melaksanakan peruntukan Program Tindakan bagi Mencegah Penjualan Kanak-Kanak, Pelacuran Kanak-Kanak dan Pornografi Kanak-Kanak serta Deklarasi dan Agenda untuk Tindakan yang diterima pakai di Kongres Sedunia menentang Pengeksploitasian Kanak-Kanak untuk Seks Komersil, yang diadakan di Stockholm mulai 27 hingga 31 Ogos 1996, serta keputusan dan syor lain yang berkaitan yang dikemukakan oleh badan antarabangsa yang berkaitan,

Mengambil kira kepentingan tradisi dan nilai-nilai budaya setiap bangsa bagi melindungi kanak-kanak dan membolehkan mereka berkembang dengan harmoni,

Telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

Negara-Negara Ahli hendaklah melarang penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak dan pornografi kanak-kanak, seperti yang diperuntukkan oleh Protokol ini.

Perkara 2

Bagi tujuan Protokol ini:

- (a) Penjualan kanak-kanak bermaksud apa-apa perbuatan atau urusan niaga yang dengan nya seseorang kanak-kanak dipindahkan oleh mana-mana orang atau kumpulan orang kepada orang atau kumpulan orang lain untuk ganjaran atau apa-apa balasan lain;
- (b) Pelacuran kanak-kanak bermaksud penggunaan seseorang kanak-kanak dalam kegiatan seks untuk ganjaran atau apa-apa bentuk balasan lain;
- (c) Pornografi kanak-kanak bermaksud apa-apa persembahan, dengan apa jua cara sekalipun, yang menunjukkan seorang kanak-kanak sedang melakukan kegiatan seks eksplisit, sama ada betul-betul atau simulasi, atau apa-apa gambaran bahagian sulit seseorang kanak-kanak, terutamanya bagi tujuan seks.

Perkara 3

1. Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan, sekurang-kurangnya, perbuatan dan kegiatan berikut diliputi sepenuhnya di bawah undang-undang jenayahnya, sama ada kesalahan ini dilakukan pada peringkat domestik atau transnasional, atau oleh individu atau organisasi:

- (a) Dalam konteks penjualan kanak-kanak, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2:
  - (i) Menawarkan, menghantar atau menerima seseorang kanak-kanak, dengan apa jua cara sekalipun, bagi tujuan:
    - a. Mengeksploitasi kanak-kanak itu secara seksual;
    - b. Memindahkan organ kanak-kanak itu untuk menjana keuntungan;
    - c. Menggunakan kanak-kanak itu sebagai buruh paksa;
  - (ii) Memujuk secara tidak wajar bagi mendapatkan persetujuan, sebagai orang tengah untuk pengambilan seseorang kanak-kanak sebagai anak

angkat, yang melanggar instrumen undang-undang antarabangsa yang terpakai berhubung pengambilan anak angkat;

(b) Menawarkan, mendapatkan, memperoleh atau menyediakan seseorang kanak-kanak untuk pelacuran kanak-kanak, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2;

(c) Menghasilkan, mengedarkan, menyebarkan, mengimport, mengeksport, menawarkan, menjual atau memiliki pornografi kanak-kanak bagi tujuan di atas, seperti yang ditakrifkan dalam perkara 2.

2. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang sesebuah Negara Ahli, ia terpakai kepada percubaan untuk melakukan mana-mana perbuatan ini, dan persubahatan atau pelibatan dalam mana-mana perbuatan ini.

3. Setiap Negara Ahli hendaklah menjadikan kesalahan ini boleh dikenakan penalti yang sewajarnya yang mengambil kira tahap keseriusannya.

4. Tertakluk kepada peruntukan undang-undangnya, setiap Negara Ahli hendaklah mengambil langkah, jika wajar, bagi mewujudkan liabiliti orang di sisi undang-undang untuk kesalahan yang ditetapkan dalam perenggan 1 perkara ini. Tertakluk kepada prinsip undang-undang Negara Ahli itu, liabiliti orang di sisi undang-undang ini mungkin merupakan liabiliti jenayah, sivil atau pentadbiran.

5. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil semua langkah undang-undang dan pentadbiran yang sewajarnya bagi memastikan semua orang yang terlibat dalam pengambilan seseorang kanak-kanak sebagai anak angkat berkelakuan selaras dengan instrumen undang-undang antarabangsa yang terpakai.

Perkara 4

1. Setiap Negara Ahli hendaklah mengambil langkah seperti yang mungkin diperlukan untuk menetapkan bidang kuasanya terhadap kesalahan yang dirujuk dalam perkara 3, perenggan 1, apabila kesalahan tersebut dilakukan di wilayahnya, atau di atas kapal atau pesawat yang didaftarkan di Negara itu.

2. Setiap Negara Ahli boleh mengambil langkah seperti yang mungkin diperlukan untuk menetapkan bidang kuasanya terhadap kesalahan yang dirujuk dalam perkara 3, perenggan 1, dalam kes berikut:

(a) Apabila orang yang dikatakan bersalah itu merupakan rakyat Negara itu atau seseorang yang tempat tinggalnya yang biasa terletak di wilayah Negara itu;

(b) Apabila mangsa merupakan rakyat Negara itu.

3. Setiap Negara Ahli juga hendaklah mengambil langkah seperti yang mungkin diperlukan untuk menetapkan bidang kuasanya terhadap kesalahan yang disebut di atas apabila pesalah itu berada di wilayahnya, dan ia tidak mengekstradisi orang itu kepada Negara Ahli yang lain atas sebab kesalahan tersebut telah dilakukan oleh salah seorang rakyatnya.

4. Protokol ini tidak termasuk apa-apa bidang kuasa jenayah yang digunakan menurut undang-undang dalam negeri.

Perkara 5

1. Kesalahan yang dirujuk dalam perkara 3, perenggan 1, hendaklah disifatkan termasuk kesalahan boleh ekstradisi dalam mana-mana triti ekstradisi yang sedia ada antara Negara-Negara Ahli, dan terangkum sebagai kesalahan boleh ekstradisi dalam setiap triti ekstradisi yang kemudiannya disempurnakan antara Negara-Negara Ahli, menurut syarat yang dikemukakan dalam triti tersebut.

2. Jika Negara Ahli yang menjadikan ekstradisi tertakluk kepada kewujudan suatu triti menerima permintaan bagi ekstradisi daripada Negara Ahli yang lain yang tidak mempunyai triti ekstradisi dengannya, maka Negara Ahli itu boleh menganggap Protokol ini sebagai asas undang-undang bagi ekstradisi berhubung dengan kesalahan tersebut. Ekstradisi tertakluk kepada syarat yang diperuntukkan oleh undang-undang Negara yang dikemukakan permintaan itu.

3. Negara-Negara Ahli yang tidak menjadikan ekstradisi tertakluk kepada kewujudan triti hendaklah mengakui kesalahan tersebut sebagai kesalahan boleh ekstradisi antara mereka tertakluk kepada syarat yang diperuntukkan oleh undang-undang Negara yang dikemukakan permintaan itu.

4. Kesalahan tersebut hendaklah dianggap, bagi maksud ekstradisi antara Negara-Negara Ahli, seolah-olah telah dilakukan bukan sahaja di tempat kesalahan tersebut berlaku tetapi juga dalam wilayah Negara-Negara yang dikehendaki supaya menetapkan bidang kuasa mereka menurut perkara 4.

5. Jika permintaan ekstradisi dibuat berhubung dengan kesalahan yang diterangkan dalam perkara 3, perenggan 1, dan jika Negara Ahli yang dikemukakan permintaan itu tidak atau tidak akan diekstradisikan atas dasar kewarganegaraan pesalah itu, maka Negara itu akan mengambil langkah-langkah yang sesuai untuk mengemukakan kes tersebut kepada pihak berkuasanya yang berwajib bagi tujuan pendakwaan.

Perkara 6

1. Negara-Negara Ahli hendaklah memberi satu sama lain sebanyak mungkin bantuan berkaitan dengan siasatan, atau prosiding jenayah atau prosiding ekstradisi, yang dimulakan berhubung dengan kesalahan yang dikemukakan dalam perkara 3, perenggan 1, termasuk bantuan dalam mendapatkan keterangan yang boleh digunakan yang diperlukan untuk prosiding tersebut.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah melaksanakan obligasinya di bawah perenggan 1 perkara ini, selaras dengan mana-mana triti atau pengaturan lain berhubung bantuan guaman bersama yang mungkin wujud antara mereka. Jika triti atau pengaturan tersebut tidak wujud, Negara-Negara Ahli hendaklah memberi satu sama lain bantuan menurut undang-undang domestiknya.

Perkara 7

Negara-Negara Ahli hendaklah, tertakluk kepada peruntukan undang-undangnya:

(a) Mengambil langkah bagi memperuntukkan penyitaan dan perampasan, mengikut kewajaran:

(i) Barangan seperti bahan, aset dan peralatan yang digunakan untuk melakukan kesalahan atau memudahkan kesalahan dilakukan di bawah Protokol ini;

(ii) Hasil yang diperoleh daripada kesalahan tersebut;

(b) Melaksanakan permintaan daripada Negara Ahli yang lain untuk menyita atau merampas barangan atau hasil yang dirujuk dalam subperenggan (a) (i);

(c) Mengambil langkah yang bertujuan untuk menutup, buat sementara waktu atau secara muktamad, premis yang digunakan untuk melakukan kesalahan tersebut.

Perkara 8

1. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah yang sewajarnya untuk melindungi hak dan kepentingan kanak-kanak yang menjadi mangsa amalan yang dilarang di bawah Protokol ini pada semua peringkat proses keadilan jenayah, terutamanya dengan:

(a) Mengakui kerentanan kanak-kanak yang menjadi mangsa dan menyesuaikan prosedur untuk mengiktiraf keperluan khas mereka, termasuk keperluan khas mereka sebagai saksi;

(b) Memaklumkan kanak-kanak yang menjadi mangsa tentang hak mereka, peranan mereka, serta skop, pemasaan dan kemajuan prosiding, dan penyelesaian kes mereka;

(c) Membenarkan pandangan, keperluan dan kebimbangan kanak-kanak yang menjadi mangsa dikemukakan dan dipertimbangkan dalam prosiding yang melibatkan kepentingan mereka sendiri, dengan cara yang selaras dengan aturan tatacara undang-undang negara;

(d) Memberikan khidmat sokongan yang sewajarnya kepada kanak-kanak yang menjadi mangsa sepanjang proses undang-undang;

(e) Melindungi, mengikut kewajaran, privasi dan identiti kanak-kanak yang menjadi mangsa, dan mengambil langkah menurut undang-undang negara bagi mengelakkan penyebaran, secara tidak wajar, maklumat yang boleh membawa kepada pengenalpastian kanak-kanak yang menjadi mangsa;

(f) Memperuntukkan, dalam kes yang wajar, keselamatan kanak-kanak yang menjadi mangsa, serta keselamatan keluarga mereka dan saksi bagi pihak mereka, daripada intimidasi dan tindakan balas ;

(g) Mengelakkan kelewatan yang tidak sepatutnya dalam penyelesaian kes, dan pelaksanaan perintah atau dekri yang memberikan pampasan kepada kanak-kanak yang menjadi mangsa.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah memastikan ketidakpastian tentang umur sebenar mangsa tidak menjadi batu penghalang untuk memulakan siasatan jenayah, termasuk siasatan yang bertujuan untuk menentukan umur mangsa.

3. Negara-Negara Ahli hendaklah memastikan, dalam layanan oleh sistem keadilan jenayah terhadap kanak-kanak yang menjadi mangsa kesalahan yang diterangkan dalam Protokol ini, kepentingan kanak-kanak tersebut menjadi pertimbangan utama.

4. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah bagi memastikan orang yang bekerja dengan mangsa kesalahan yang dilarang di bawah Protokol ini diberi latihan yang sewajarnya, terutamanya latihan undang-undang dan psikologi.

5. Negara-Negara Ahli hendaklah, dalam kes yang wajar, mengambil langkah bagi melindungi keselamatan dan integriti orang dan/atau organisasi yang terlibat dalam pencegahan dan/atau perlindungan dan pemulihan mangsa kesalahan tersebut.

6. Tiada apa pun dalam perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menjejaskan atau tidak selaras dengan hak tertuduh untuk dibicarakan dengan adil dan saksama.

Perkara 9

1. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil/menerima pakai, atau mengukuhkan, melaksanakan dan menyebarkan, undang-undang, langkah pentadbiran, dasar sosial dan program bagi mencegah kesalahan yang dirujuk dalam Protokol ini. Perhatian hendaklah diberikan terutamanya kepada usaha melindungi kanak-kanak yang sangat rentan terhadap amalan ini.
2. Negara-Negara Ahli hendaklah menggalakkan kesedaran dalam kalangan orang ramai pada umumnya, termasuk kanak-kanak, menerusi maklumat yang disebarkan dengan menggunakan semua cara yang wajar, pendidikan dan latihan, tentang langkah mencegah dan kesan yang memudaratkan bagi kesalahan yang dirujuk dalam Protokol ini. Bagi melaksanakan obligasi mereka di bawah perkara ini, Negara-Negara Ahli hendaklah menggalakkan pelibatan komuniti dan, terutamanya, kanak-kanak dan kanak-kanak yang menjadi mangsa, dalam penyebaran maklumat tersebut, serta program pendidikan dan latihan, termasuk pada peringkat antarabangsa.
3. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil semua langkah yang munasabah dengan tujuan untuk memastikan segala bantuan yang sewajarnya diberikan kepada mangsa kesalahan tersebut, termasuk integrasi semula sosial sepenuhnya, serta pemulihan fizikal dan psikologi mereka sepenuhnya.
4. Negara-Negara Ahli hendaklah memastikan semua kanak-kanak yang menjadi mangsa kesalahan yang diterangkan dalam Protokol ini mempunyai akses kepada prosedur yang mencukupi bagi mendapatkan, tanpa diskriminasi, pampasan ganti rugi daripada mereka yang bertanggungjawab di sisi undang-undang.
5. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah yang sewajarnya yang bertujuan untuk melarang, dengan berkesan, penghasilan dan penyebaran bahan yang mengiklankan kesalahan yang diterangkan dalam Protokol ini.

Perkara 10

1. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil semua langkah yang diperlukan untuk mengukuhkan kerjasama antarabangsa dengan membuat pengaturan berbilang pihak, serantau dan dwipihak bagi mencegah, mengesan, menyiasat, mendakwa dan menghukum mereka yang bertanggungjawab melakukan perbuatan yang melibatkan penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak, pornografi kanak-kanak dan pelancongan seks kanak-kanak. Negara-Negara Ahli juga hendaklah menggalakkan kerjasama antarabangsa, serta penyelarasan antara pihak berkuasa mereka, pertubuhan bukan kerajaan tempatan dan antarabangsa, dan organisasi antarabangsa.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah menggalakkan kerjasama antarabangsa untuk membantu kanak-kanak yang menjadi mangsa dalam pemulihan fizikal dan psikologi mereka, integrasi semula sosial dan repatriasi.
3. Negara-Negara Ahli hendaklah menggalakkan pengukuhan kerjasama antarabangsa bagi menangani punca, seperti kemiskinan dan kurang pembangunan, yang menyumbang kepada kerentanan kanak-kanak terhadap penjualan kanak-kanak, pelacuran kanak-kanak, pornografi kanak-kanak dan pelancongan seks kanak-kanak.
4. Negara-Negara Ahli yang berada dalam kedudukan untuk berbuat demikian hendaklah memberikan bantuan kewangan atau teknikal, atau bantuan lain, menerusi program berbilang pihak, serantau atau dwipihak yang sedia ada, atau program lain.

Perkara 11

Tiada apa pun dalam Protokol ini boleh menjejaskan mana-mana peruntukan yang lebih kondusif untuk merealisasikan hak kanak-kanak dan yang mungkin terkandung dalam:

- (a) Undang-undang sesebuah Negara Ahli;
- (b) Undang-undang antarabangsa yang berkuat kuasa bagi Negara itu.

Perkara 12

1. Setiap Negara Ahli hendaklah mengemukakan, dalam tempoh dua tahun selepas Protokol ini mula berkuat kuasa bagi Negara Ahli itu, laporan kepada Jawatankuasa tentang Hak Kanak-Kanak yang memberikan maklumat yang komprehensif tentang langkah yang telah diambilnya untuk melaksanakan peruntukan Protokol ini.
2. Selepas laporan yang komprehensif tersebut dikemukakan, setiap Negara Ahli hendaklah memasukkan dalam laporan yang dikemukakannya kepada Jawatankuasa tentang Hak Kanak-Kanak, menurut perkara 44 Konvensyen itu, apa-apa maklumat lanjut berhubung dengan pelaksanaan Protokol ini. Negara-Negara Ahli yang lain dalam Protokol ini hendaklah mengemukakan laporan lima tahun sekali.
3. Jawatankuasa tentang Hak Kanak-Kanak mungkin meminta daripada Negara-Negara Ahli maklumat lanjut yang berkaitan dengan pelaksanaan Protokol ini.

Perkara 13

1. Protokol ini dibuka untuk penandatanganan oleh mana-mana Negara yang merupakan ahli dalam Konvensyen itu atau telah menandatangani.

2. Protokol ini tertakluk kepada ratifikasi dan dibuka untuk kesertaan oleh mana-mana Negara yang merupakan ahli dalam Konvensyen itu atau telah menandatangani. Instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 14

1. Protokol ini akan mula berkuat kuasa dalam tempoh tiga bulan selepas penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kesepuluh.

2. Bagi setiap Negara yang meratifikasikan Protokol ini atau menyetujuinya setelah ia mula berkuat kuasa, Protokol ini akan mula berkuat kuasa dalam tempoh sebulan selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau kesertaannya sendiri.

Perkara 15

1. Mana-mana Negara Ahli boleh menarik diri daripada Protokol ini melalui pemberitahuan bertulis kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang kemudiannya akan memaklumkan Negara-Negara Ahli yang lain dalam Konvensyen itu dan semua Negara yang telah menandatangani Konvensyen itu. Penarikan diri tersebut akan mula berkuat kuasa setahun selepas tarikh pemberitahuan tersebut diterima oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Penarikan diri tersebut tidak akan mempunyai kesan melepaskan Negara Ahli itu daripada obligasinya di bawah Protokol ini berhubung dengan apa-apa kesalahan yang dilakukan sebelum tarikh penarikan diri tersebut berkuat kuasa, mahupun menjejaskan, dengan apa-apa cara, pertimbangan berterusan bagi apa-apa perkara yang sedang dipertimbangkan oleh Jawatankuasa sebelum tarikh penarikan diri tersebut berkuat kuasa.

Perkara 16

1. Mana-mana Negara Ahli boleh mengusulkan pindaan dan memfailkannya dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Setiausaha Agung akan terus menyampaikan pindaan yang diusulkan itu kepada Negara-Negara Ahli, dengan permintaan supaya ia menyatakan sama ada ia menyokong untuk mengadakan persidangan Negara-Negara Ahli bagi tujuan mempertimbangkan dan mengundi usul itu. Jika, dalam tempoh empat bulan dari tarikh penyampaian tersebut, sekurang-kurangnya satu pertiga Negara Ahli menyokong untuk mengadakan persidangan tersebut, Setiausaha Agung akan mengadakan persidangan tersebut di bawah naungan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Apa-apa pindaan yang diterima pakai oleh sebahagian besar Negara-Negara Ahli yang hadir dan mengundi di persidangan tersebut akan dikemukakan kepada Perhimpunan Agung untuk diluluskan.

2. Pindaan yang diterima pakai menurut perenggan 1 perkara ini akan mula berkuat kuasa apabila ia telah diluluskan oleh Perhimpunan Agung Bangsa-Bangsa Bersatu dan diterima oleh majoriti dua pertiga Negara-Negara Ahli.

3. Apabila pindaan mula berkuat kuasa, ia akan mengikat Negara-Negara Ahli yang telah menerimanya. Negara-Negara Ahli yang lain masih terikat dengan peruntukan Protokol ini dan mana-mana pindaan terdahulu yang telah diterimanya.

Perkara 17

1. Protokol ini, dengan teks terjemahannya dalam bahasa Arab, Mandarin, Inggeris, Perancis, Rusia dan Sepanyol adalah sama tulen, hendaklah disimpan di arkib Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan menghantar salinan Protokol ini yang telah disahkan kepada semua Negara Ahli bagi Konvensyen itu dan semua Negara yang telah menandatangani Konvensyen itu.

Saya dengan ini mengesahkan bahawa teks sebelum ini ialah salinan sebenar bagi Protokol Opsyenal kepada Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak berkenaan dengan Penjualan Kanak-Kanak, Pelacuran Kanak-Kanak dan Pornografi Kanak-Kanak, yang diterima pakai oleh Perhimpunan Agung Bangsa-Bangsa Bersatu pada 25 Mei 2000, yang dokumen asalnya disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Bagi pihak Setiausaha Agung,
Penolong Setiausaha Agung
yang bertanggungjawab terhadap Pejabat Hal Ehwal Undang-Undang

Ralph Zacklin

Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, New York
1 Jun 2000